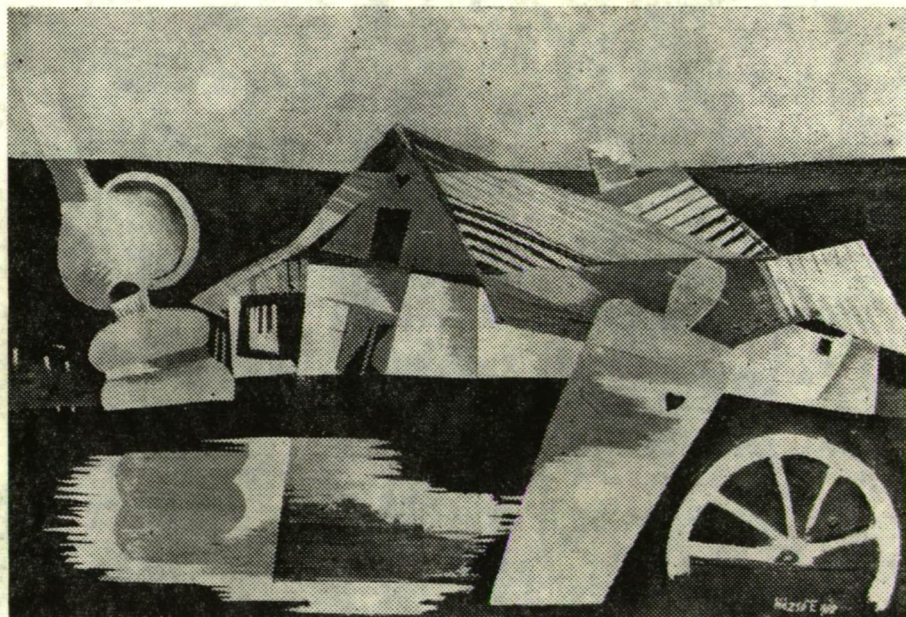

Kutak

*kopár táj árnyéka az arcon
kihunytszemű tenger mélye
kavicsroncsok
ének visszhangja a hegyekben
földbe markoló fa
menekülő felhők
keréknyomok
cementpor
a város lélegzete
hátráló idő
görcsös nekilendülés az útnak
kőborkutyák
elhamvadt nap
kutak vakon*

HÉZSÓ FERENC: SÁR